

Op basis van het mandaat van de Europese Raad van Barcelona van 14 maart 2002 is de EIB momenteel bezig met de voorbereiding van een Europees-mediterrane investeringsfaciliteit. Volgens het mandaat zal deze faciliteit aangevuld worden met de Europees-mediterrane partnerschapsregeling en met een vertegenwoordigend bureau van de EIB in het betrokken gebied. Dit zal de huidige activiteiten van de bank in dit gebied versterken en zich in het bijzonder toespitsen op de ontwikkeling van de particuliere sector, wat als een prioriteit is aangemerkt. In Barcelona werd tevens beslist dat één jaar na de inwerkingtreding van de faciliteit op basis van de resultaten een beslissing moet worden genomen over de opname van de nieuw opgerichte faciliteit in een dochtermaatschappij waarin de EIB een meerderheidsbelang bezit. Tijdens de laatste Ecofin-vergadering van 4 juni 2002 gingen stemmen op om de faciliteit voor het einde van de herfst van 2002 op te richten.

(2003/C 92 E/057)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1426/02
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(23 mei 2002)

Betreft: Gebruik van de euro

Welke landen, buiten de twaalf, zijn gemachtigd om euromuntstukken uit te geven en welke procedure moet voor het verkrijgen van een dergelijke machtiging gevolgd worden?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(1 juli 2002)

Buiten de twaalf deelnemende lidstaten, hebben 3 landen die niet tot de Unie behoren, de toestemming gekregen euromuntstukken uit te geven: het Vorstendom Monaco, de Republiek San Marino en Vaticaanstad.

Dit komt voort uit de onderhandelingen over het Verdrag van Maastricht waarin werd overeengekomen (Verklaring nr. 6 in bijlage gehecht aan het Verdrag) „... dat de monetaire betrekkingen tussen Italië en San Marino en Vaticaanstad en die tussen Frankrijk en Monaco door het Verdrag tot oprichting van de EG onverlet worden gelaten ... De Gemeenschap verbindt zich ertoe, indien nodig, heronderhandelingen over bestaande regelingen te vergemakkelijken ...”. Op 31 december 1998 kende de Commissie een mandaat toe aan Frankrijk en aan Italië om namens de Gemeenschap te onderhandelen (Beschikking 1999/96/EG, 1999/97/EG, 1999/98/EG van de Raad van 31 december 1998 met betrekking tot het standpunt dat de Gemeenschap zal innemen ten aanzien van een overeenkomst over de monetaire betrekkingen met het Vorstendom Monaco, de Republiek San Marino en Vaticaanstad⁽¹⁾). In 2001 sloot Italië namens de Gemeenschap monetaire overeenkomsten met de Republiek San Marino⁽²⁾ evenals met Vaticaanstad en, namens dit land, de Heilige Stoel⁽³⁾. Hetzelfde jaar sloot Frankrijk namens de Gemeenschap een gelijkaardige monetaire overeenkomst met de regering van Zijne Doorluchtigheid de Vorst van Monaco.⁽⁴⁾ In alle drie de overeenkomsten is voorzien in de uitgave van een beperkte hoeveelheid euromuntstukken door de betrokken Staten.

⁽¹⁾ PB L 30 van 4.2.1999.

⁽²⁾ PB C 209 van 27.7.2001.

⁽³⁾ PB C 299 van 25.10.2001.

⁽⁴⁾ PB L 142 van 31.5.2002.

(2003/C 92 E/058)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1435/02
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Raad

(23 mei 2002)

Betreft: Hervatting van de terreur in Guatemala

De winnares van de Nobelprijs voor de Vrede, Rigoberta Menchú, heeft vandaag moeten terugkeren naar Guatemala, waar zij de begrafenis van haar medewerker Guillermo Ovalle zal bijwonen. Zij wordt in Guatemala met de dood bedreigd. Ovalle zelf is vermoord door paramilitaire troepen, die door de regering

beschermd of althans getolereerd worden. Deze troepen leven de vredesakkoorden niet na en gaan gewoon door met het bedreigen, vernederen, terroriseren en vermoorden van de indiaanse meerderheid van Guatemala. Welke maatregelen heeft het voorzitterschap van de Unie genomen om deze terreurdaden tegen te gaan? Overweegt het voorzitterschap sancties uit te vaardigen tegen de Guatemalteekse regering?

Antwoord

(16-19 december 2002)

1. De Raad is uiterst verontrust over alle bedreigingen en aanslagen gericht tegen de inheemse bevolking en tegen rechters en medewerkers van de justitiële instanties, mensenrechtenactivisten, journalisten en politieke leiders. De Raad heeft deze daden herhaaldelijk veroordeeld omdat zij vorderingen bij de versterking van de rechtsstaat in de weg staan. Hij heeft de regering van Guatemala aangespoord de bedreigde personen te beschermen en een onderzoek naar de incidenten in te stellen, zodat de verantwoordelijken gerechtelijk kunnen worden vervolgd. Wat het specifieke geval van de moord op de heer Guillermo Ovalle betreft, blijkt uit het onderzoek van de VN-Verificatiemissie in Guatemala (Minugua) dat de algemene kenmerken van de zaak en van de daders beantwoorden aan die van een misdrijf van gemeen recht. Aangezien echter een aantal andere zaken, die oorspronkelijk werden geacht betrekking te hebben op misdrijven van gemeen recht, later toch politiek geïnspireerd bleken te zijn, blijft Minugua erop toezien dat de officiële onderzoeken andere hypothesen nooit uitsluiten. De Raad zal deze zaak dan ook nauwlettend blijven volgen om zich ervan te vergewissen dat er deugdelijk onderzoek wordt verricht en hij zal erop blijven aandringen dat de verantwoordelijken voor de rechter worden gebracht.

2. Op 24 april j.l., vier jaar na de moord op Monseigneur Gerardi, heeft de Raad tegenover de Guatemalteekse regering opnieuw zijn ongerustheid geuit over de aanhoudende intimidatie, bedreiging en agressie waarvan leden van de mensenrechtenorganisaties, journalisten en gerechtelijke functionarissen het slachtoffer zijn. In mei j.l. heeft het Spaanse voorzitterschap, samen met een aantal EU-ambassadeurs en collega's van donorlanden, deelgenomen aan een demarche bij de vice-president, waarbij zij hun bezorgdheid uitten over de mensenrechten, met name de bedreigingen tegen personen die op het terrein werkzaam zijn.

3. De Raad onderhoudt een constructieve dialoog met Guatemala op basis van eerbiediging van de mensenrechten en uitvoering van de vredesakkoorden, zowel in bilateraal verband als in het kader van de dialoog van San José.

(2003/C 92 E/059)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1465/02
van Elizabeth Lynne (ELDR) aan de Commissie

(27 mei 2002)

Betreft: Proces tegen vliegtuigspotters in Griekenland

Op 8 november 2002 werden 12 Britse en twee Nederlandse burgers in Griekenland gearresteerd omdat ze na afloop van een luchtshow op een militaire basis zouden hebben gefotografeerd. Ze werden bijna zes weken gevangen gehouden in Kalamata zonder dat er een aanklacht werd ingediend of een proces gevoerd.

Ze werden tenslotte op borgtocht vrijgelaten en moesten voor de rechter verschijnen op beschuldiging van spionage. Een aantal van hen werd veroordeeld tot 3 jaar gevangenisstraf en anderen tot één jaar voorwaardelijk.

Tijdens het proces kwam het echter tot een aantal onregelmatigheden.

De aanklacht was gebaseerd op een anoniem document van de veiligheidsdiensten dat voor de rechtbank werd verdedigd door een Griekse luchtmachtofficier uit het middenkader. Hij weigerde echter antwoord te geven op vragen die tijdens een kruisverhoor door de verdediging werden gesteld met het motief dat hij het antwoord niet kende of dat het zaken van nationale veiligheid betrof. Bovendien werden mondelinge en schriftelijke door drie deskundigen geleverde bewijzen verworpen ten gunste van dit anonieme document.